

Esponellà situa la intriga de 'La dona d'aigua' a la Banyoles del segle XIX

L'escriptora gironina publica la novel·la amb què va quedar finalista del Bertrana, una història d'amor adúlter que 'aprofundeix en l'ànima femenina'

Núria Esponellà s'ha inspirat en el mite d'Orfeu i Eurídice per al seu llibre Foto: JOAN SABATER.

La dona d'aigua (Columna), la novel·la amb què l'escriptora Núria Esponellà va quedar finalista de l'últim premi Bertrana, arriba avui a les llibreries presentada com una "intriga psicològica" ambientada entre Banyoles, París i Barcelona a finals del segle XIX i a través de la qual l'autora es proposa "aprofundir en l'ànima femenina". En una nota al principi del llibre, l'escriptora gironina explica l'esforç de documentació que li ha exigint una història en què conviuen personatges reals i imaginaris i que, tal com va declarar en recollir el premi el setembre passat, va arribar a "col·lapsar-la" emocionalment, perquè va adonar-se que havia reflectit un procés de transformació de la seva pròpia ànima que l'havia portat a "treure tots els monstres de l'armari". El rigor històric, doncs, es

posa al servei d'una introspecció emocional, però també d'una certa màgia, la que desprèn el mateix estany de Banyoles, que vol homenatjar explícitament, i el magnetisme enigmàtic de les llegendes de goges que l'envolten.

La dona d'aigua narra un amor prohibit en una societat convulsa, després de les guerres carlines i poc abans de l'Exposició Universal de Barcelona de 1888, entre Sarah Prats i Miquel Camps, tots dos atrapats en uns matrimonis sense amor i que hauran de lluitar amb les maquinacions del marit d'ella, la influència d'un metge enigmàtic i els rumors d'una ciutat petita. Prenent com a referent el mite d'Orfeu i Eurídice, en què també "un home ajuda una dona a sortir de l'infern", Esponellà s'endinsa en una trama trepidant al voltant del misteriós personatge d'una dona dotada d'una sensibilitat especial i de gran sensualitat. La novel·la, que recrea la Banyoles finisecular amb tot detall, va merèixer l'atenció del jurat del Bertrana, que tot i elegir com a guanyadora La néta d'Adam, de Patricia Gabancho, per segona vegada en la seva història va aconsellar proclamar també una obra finalista per les seves qualitats (el primer cop va ser el 2010, amb Les causes perdudes, del director adjunt d'El Punt Avui Xevi Sala). Núria Esponellà (Celrà, 1959), col·laboradora també d'aquest diari, és autora de mitja dotzena de novel·les, a més de reculls de narracions i de poesia. Del seu llibre anterior, Rere els murs (Premi Néstor Luján 2009), una novel·la històrica ambientada al monestir de Sant Pere de Roda, se n'ha imprès ja la vuitena edició.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 05-02-2013 Pàgina 17

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/616612-esponella-situa-la-intriga-de-la-dona-daigua-a-la-banyoles-del-segle-xix.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss